

2) at et 4=Stillings=Stempelmærke gjøres anvendeligt med Hensyn til al anden skriftlig Overenskomst, Tilstaaelse, Dvitering (for over 25 Rd.) m. v., og noget høiere Stempelmærker paa Documenter, der sjeldnere forekomme i den daglige Omsetning og kunne bære en høiere Afgift, —

gaaer Thinget over til det følgende Numer paa Dagsordenen."

Efter det saaledes Bemærkede er det kun subsidiært, at N. Hage deeltager i de af Udvalget, sammes Fleertal eller Mindretal gjorte Forslag.

Til Udkastets 1ste Affnit.

Udvalgets Fleertal (Alberti, N. Hage, S. Hage, L. C. Peterfen og S. M. Peterfen) anseer det for rettest, at Taxten for Stempletpapir af 1ste Klasse bestemmes til $\frac{2}{3}$ pCt. og for Stempletpapir af 2den Klasse til $\frac{1}{6}$ pCt. af Værdien i hvert enkelt Tilfælde, i alt Fald kun med ganske ubetydelige Afvigelser for at undgaae Beregningen i meget smaae Beløb, saaledes altsaa at den i Udkastets § 3 indførte Taxtskala ændres derhen, at de nævnte Taxter kun skulle udfordres til den udfør hvert Tarifnummer anførte høieste Værdi, medens det tilstedes for mellemiggende Værdier at sammenlægge Stempletpapir eller forene flere Stempler til et saa stort samlet Taxtbeløb, at det svarer til $\frac{2}{3}$ pCt. eller $\frac{1}{6}$ pCt. af Værdien. Slutningen af Paragraphen vil herefter ogsaa blive at omændre.

Udvalgets Mindretal (Klein og Larsen) erkender vel, at det stundom kan synes haardt, at Overskridelsen med et lidet Beløb af den for et lavere Tarifnummer nævnte høieste Værdi skal medføre den jo høiere man kommer op i Skalaen stedse stigende Taxtforsjæl mellem dette og det nærmest paafølgende Tarifnummer, en Forsjæl, der kan blive uforholdsmæssig høj med Hensyn til det Beløb, hvormed den høieste

under det lavere Tarifnummer henhørende Værdi overskrides. Men ligesom denne Betragtning praktisk dog neppe vil faae saa megen Betydning, som den fra først af kunde synes at have, saaledes maa det ikke glemmes, at ved den af Fleertallet anbefalede Forandring i Taxtskalaen nedfattes i Virkeligheden Taxterne, ikke blot under Udkastets, men ogsaa under de tilsvarende nugældende Satser, og det vil neppe være noget ganske ubetydeligt Indtægtstab, som der ved bewirkes, medens det dog ikke let lader sig gjøre at angive sammes Størrelse. Ogsaa troer vi, at det ikke vil være helbigt at stille det saaledes, at Sammenlægning af flere Stykker stempelt Papir til et enkelt Document bliver det Sædvanlige.

Hele Udvalget har derimod været enigt om for nogle enkelte, kun en meget lav Stempletpapirsbeskatning taalende, Documenter at foreslaae Indførelsen af Fjirstillings=Stempler, og det vil derfor formeentlig være rigtigst, forsaavidt Fleertallets Endringsforslag ikke vedtages, i Taxtskalaen som det første Numer at indføre Stempel til en Taxt af 4 Stillings.

Med Hensyn til det Hensigtsmæssige i, saavidt det paa nogen Maade er foreneligt med den behørig Control, at tilstede Brugen af Stempelmærker, maa Udvalget med den i sin Tid nedsatte Commission ansee det for rigtigst i § 5 at udtale, at saadanne skulle udfærdiges til saadanne Taxter, hvorfor der hyppig vil blive Brug til de Documenter, med Hensyn til hvilke Stempelmærker formenes at burde gjøres anvendelige. Man foreslaaer derfor istedetfor Udkastets § 5 at gjenoptage en til det sidste Stykke i Commissionens § 5 svarende Bestemmelse, med Tilføielse af Fjirstillings=Stempelmærker foruden de sammesteds nævnte.

Forhandlingen af Stempletpapir og Stempelmærker formenes udenfor Kjøbenhavn rettest at burde skee ved antagne Commissionaire, men, medens 3 af Udvalgets Medlemmer (S. Hage, Klein og Larsen) holde for, at det vel turde være rigtigst, at lade Salget af stempelt Papir i Kjøbenhavn skee ved dertil beskaffede Embedsmænd, og saaledes ansee Bestemmelsen i Udkastets § 6, der giver Ministeriet Bemyndigelse til i det Hele at ordne dette Anliggende